

Olipas se aikamoista käsitesekoilua sodan ja rauhan kysymyksissä, tuo eilisillan presidenttipaneeli!

Siitä oli selväjärkisyys hakusessa.

EU varustaa ns. kriisinhallintajoukkoja, joista päätettiin Helsingin huippukokouksessa syksyllä 1999. Ne koostuvat 50 000-60 000 sotilaasta, ja niiden käyttöön Suomi on luvannut antaa 1500-2000 sotilasta ja yhden sotalaivan. Horneteistakin varmaankin vielä neuvotellaan.

Voisi kuvitella, että ne ovat rauhanturvajoukot.

Missään ei kuitenkaan ole sanottu, että ne tekevät vain rauhanturvaamista.

EU:n kriisinhallintaan kuuluu nimittäin myös rauhaanpakottaminen, ja näitä joukkoja voidaan käyttää myös sellaisiin tehtäviin.

EU:ssa on päätetty, että näiden joukkojen lisäksi valmistaudutaan ”vaativampiin” sotilaallisiin taistelutehtäviin perustamalla erityiset nopean toiminnan iskujoukot (”taistelujoukot”).

Suomi on tyrkyttämässä omia palkkasotilaitaan näihin hyökkäysjoukkoihin taistelemaan ensi vaiheessa jo vuonna 2007 yhdessä saksalaisten ja hollantilaisten (NATO-)sotilaiden kanssa hyökkäysluontoisia sotia jopa 6000 kilometrin säteellä EU:n rajoista.

Suomi päättää muodollisesti itse sotatoimiin osallistumisesta, mutta vapauden rajoituksista muistuttaa puolustusministeriön sota- ja Nato-haukka ja monen pikkulottapoliitikon oppi-isä Pauli Järvenpää seuraavasti: ”Valinnanvapaus osallistua tai olla osallistumatta operaatioon on yksittäisellä osastoon kuuluvalla maalla hyvin vähäinen. On vaikea sanoa ei, jos maan päätöksentekijät ovat EU:ssa sanoneet kyllä.”

Presidentinvaalipaneelissa pääehdokkaat puhuivat kriisinhallinnasta vain rauhanturvaamisena. Kansalle ei haluttu kertoa, että se voi olla myös rauhaanpakottamista isku- eli taistelujoukoilla.

Heiltä ei kysytty, pitääkö suomalaisten osallistua myös rauhaanpakottamiseen, vaan asia otettiin annettuna, vaikka ei siitä ole eduskunta päättänyt, että pitää.

Esille ei oikein noussut kysymys YK:n mandaatista. Vain siihen perustuvilla hyökkäyksillä on kansainvälisoikeudellinen laillisuus takanaan. Näytti siltä, että ainakin kaikki pääehdokkaat ovat valmiita viemään suomalaiset sotilaat laittomiin hyökkäyssotiin.

Kukaan ei nostanut esille selkeästi kysymystä rauhanturvain muutoksesta: pitääkö todella ottaa Suomen laista pois - vaikka sitä ei enää vaadita EU:n hylättyyn perustuslakiin liittyen - pakollinen laillisuustakuu: YK:n mandaatti.

Kysymys Naton iskujoukkojen harjoituksiin osallistumisesta jäi auki. Kummallinen on Kalliksen selittämä tulkinta, jonka Halonen ja Soinikin hyväksyivät: EU:lla on iskujoukot, mutta ne harjoittelevat hyökkäyssotia varten vain Naton iskujoukkoina. Suomi on tänä vuonna harjoittamassa omaa taistelujoukko-osastoaan saksalaisten ja hollantilaisten kanssa, mutta ei missään ole päätetty eikä eduskunnalle toimitetuissa asiakirjoissa sanota, että ne ovatkin Naton nopean toiminnan joukkojen (NFR) harjoitukset.

Mitkä ne sellaiset EU:n iskujoukot ovat, jotka ovatkin Naton iskujoukot? Ovatko ne Niinistön ("pitäkööt työväenluokkansa") puheiden asiasisältö: lisää eurooppalaista Natoa?

Tärkein kysymys jäi kokonaan auki: harjoitteleeko suomalainen taistelujoukko-osasto Naton harjoituksissa mutta ei osallistu Naton nopean toiminnan joukkojen iskuihin vai osallistuvatko suomalaiset myös Naton operaatioihin?

Kas, siinäpä kysymys ilman vaalipaneelin vastausta.